

Sygn. akt *X GC 505/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Przybyła
-----------------	-----------------------------

Protokolant: Joanna Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. sprawy

z powództwa: **M. Z.**

przeciwko: **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.**

o uznanie

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda M. Z.:

1. umowę sprzedaży zawartą w formie aktu notarialnego - Rep A nr 359/2011, z dnia 7 lutego 2011r. przed emerytowanym notariuszem R. W., zastępcą notariusza D. M., pomiędzy S. J. i A. J. (1) a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R., której przedmiotem jest zabudowana jednorodzinny budynek mieszkalny nieruchomości, położona w P., gmina L., powiat (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr (...);

2. umowę sprzedaży samochodu marki M. nr nadwozia (...) zawartą pomiędzy S. J. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w dniu 1 kwietnia 2011r. ;

3. umowę sprzedaży samochodu marki P. (...) nr nadwozia (...) zawartą pomiędzy S. J. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w R. w dniu 1 kwietnia 2011r.

- w celu zaspokojenia wierzytelności powoda wynikającej z aktu notarialnego z dnia 7 lutego 2010r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 25 czerwca 2010r. sygn. akt I Co 1542/10 do kwoty 2 728 500 zł. (dwa miliony siedemset dwadzieścia osiem tysięcy pięćset złotych) z ustawami odsetkami od dnia 1 kwietnia 2010r.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 55. 000zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za późnienie od dnia 26 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

III. umarza postępowanie w zakresie obejmującym żądanie uznania za bezskuteczną umowy sprzedaży samochodu marki A. (...) nr rej (...);

IV. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 917zł (cztery tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

VI. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 4 750zł zł (cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa.

SSO Barbara Przybyła

X Gc 505/15

UZASADNIENIE

Powód M. Z. (przez zmianę nazwiska A.) pismem z 15 września 2015r., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniósł przeciwko pozwanemu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda:

- umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 7 lutego 2011 roku przed emerytowanym notariuszem R. W. zastępcą notariusza D. M. pomiędzy S. J. i A. J. (1) a spółką (...) sp. z o.o., nieruchomości położonej w P., gmina L., powiat (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- umowy sprzedaży zawartej w dniu 1 kwietnia 2011 roku między S. J. a spółką (...) - bud sp. z o.o. w R. samochodu marki M. nr nadwozia (...) (nr rej. (...)) i zezwolenie powodowi na zaspokojenie jego wierzytelności wynikającej z aktu notarialnego z 15 lutego 2010 roku repertorium A nr 756/2010 opatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 25 czerwca 2010 roku I Co 1542/10 do kwoty 2 728 500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu

Pismem z 15 września 2015 roku rozszerzył powództwo i wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda:

- umowy sprzedaży samochodu marki A. (...) (w tym zakresie powództwo następnie cofnął) i marki P. (...) zawartej pomiędzy S. i A. J. (1) a (...) sp. z o.o. i zezwolenie powodowi na zaspokojenie jego wierzytelności wynikającej z wyżej opisanego aktu notarialnego z 15 lutego 2010r.,

Ponadto wnosił o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 55 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 7 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 15 lutego 2010 roku sprzedał S. J. i A. J. (1) nieruchomość położoną w R. przy ulicy (...) wraz z ruchomościami na niej się znajdującymi w postaci maszyn oraz samochodów marki M. oraz A. za kwotę 3 263 500,00 zł za nieruchomość oraz 244 000,00 zł za ruchomości. S. i A. J. (1) zalegają z zapłatą powodowi kwoty 2 628 427,00 zł. Wobec nieuiszczenia kwoty wynikającej z aktu notarialnego, powód uzyskał klauzulę wykonalności. Prowadzone postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne. Pozwani uchylając się od płatności i ukrywając majątek w dniu 3 marca 2011 roku sprzedali pozwanemu ruchomości i nieruchomości, będące przedmiotem powództwa. Pozwani złożyli fałszywe oświadczenia, że nieruchomość położona w R. przy ulicy (...) nie jest obciążona żadnymi długami oraz, że nie toczy się żadne postępowanie egzekucyjne do tej nieruchomości. Wspólnicy pozwanej spółki będący w bliskim stosunku z nabywcami S. i A. J. (1) wiedzieli, że sprzedaż następuje z pokrzywdzeniem wierzyciela. W skutek w/w czynności powód, jako wierzyciel stał się niewypłacalny – prowadząc firmę (...) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości. Ponadto w piśmie z 20 lutego 2013 roku powód wskazał, że S. i A. J. (1) cały czas zamieszkują w domu w P. i stąd trudno stwierdzić, że nie czynią oni nakładów na nieruchomość.

Pismem z 15 września 2015 roku powód rozszerzył powództwo o umowę sprzedaży, na mocy której pozwany nabył samochód P. (...), która także została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela i żądanie zapłaty kwoty 55 000zł. W uzasadnieniu pisma wskazał, że rozszerzenie żądania o zapłatę wynikało uzyskanej przez pozwanego korzyści z tytułu sprzedaży samochodu marki M. o numerze rejestracyjnym (...). Określenie wysokości wierzytelności przysługującej powodowi nie jest konieczne, gdyż wierzytelność, która ma podlegać ochronie w wyniku skargi paulińskiej ma być

pewna co do zasady, zaś określenie jej co do wysokości nie jest konieczne. Przyznał, że pozwany dokonał zapłaty z tytułu kredytu zaciągniętego przez powoda w O. – K. Banku, jednak nie spłacił wierzytelności przysługujących w stosunku do S. i A. J. (1). Pozwany nie zwolnił się od odpowiedzialności, wynikającej z ochrony wierzytelności powoda w drodze skargi paulińskiej. Zaspokojenie zobowiązania powoda wynikającego z kredytu zaciągniętego w Banku (...) nie służy zaspokojeniu wierzytelności powoda względem S. i A. J. (1), której ochrony domaga się powód. Wierzytelność tą należy odróżnić od wierzytelności powoda wynikającej z powstałej wskutek działania dłużników szkody.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Wskazał, że S. J. (1) i A. J. (1) po dokonaniu zakupu działki od powoda, wskutek jego działań nie uzyskali kredytu umożliwiającego zapłatę ceny sprzedaży. Wobec S. J. i A. J. (1) toczą się postępowania karne o wyzbycie się majątku. Z uwagi na znaczne pogorszenie się sytuacji finansowej zdecydowali się oni sprzedać dom znajdujący się w P. za kwotę 50 000,00zł, która to kwota była uzasadniona złym stanem tego budynku – cena nie została zakwestionowana przez Urząd Skarbowy w R.. Ponadto w dziale IV księgi wieczystej sprzedanej nieruchomości wpisana jest umowna hipotek kaucyjna do kwoty 61 703,00 zł. Wobec czego nie doszło do pokrzywdzenia wierzyciela, co powinno stanowić samoistną podstawę oddalenia powództwa. Ponadto powód miał wiedzę o stanie majątkowym sprzedających.

W piśmie z 2 lutego 2016 roku pozwany wskazał, że jego odpowiedzialność powinna zostać ograniczona do wartości uzyskanej korzyści, której wysokość ocenia się według stanu z chwili dokonania przez dłużnika zaskarżonej czynności. Pozwany dokonał spłat na poczet innych zobowiązań powoda, za które jest odpowiedzialny rzeczowo, z tytułu nabycia innej nieruchomości. Pozwany dokonał spłat na rzecz O.-K. banku w kwocie 275 467,52 zł, a następnie na zasadzie art. 518 §1 pkt 1 kc uzyskała wyrok zasądzący na jego rzecz 227 595,92 zł wraz z kosztami procesu i odsetkami. Ponadto zarzuciła, iż powód utracił interes prawny i podstawę swych roszczeń wobec pozwanych, gdyż na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 15 września 2015 roku uzyskał prawo kierowania swych roszczeń stwierdzonych tytułem, dla którego domaga się ochrony w niniejszej sprawie do innego majątku pozwanej, którego wartość w pełni zaspokaja ewentualne roszczenia powoda. Dokonując spłaty pozwana zwolniła się ze zobowiązania na podstawie art. 533 k.c.

Z kolei nabywając samochód marki M. od dłużników na kwotę 48 000 zł, pozwana dokonała spłaty kredytu dłużnika związanego z tym pojazdem.

Samochód P. (...) stanowił własność banku i z chwilą dokonania w dniu 15 lipca 2011 roku spłaty przez pozwaną zadłużenia w kwocie 56 000, 01 zł pojazd został zwolniony z zabezpieczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest, iż powód sprzedał, aktem notarialnym z dnia 15 lutego 2010r. S. i A. J. (1) prawo użytkowania wieczystego działki położonej w R., położonego na niej budynku i ruchomości opisanych w tym akcie, za łączną cenę 3 263 500zł. i za ruchomości 244 000zł. W akcie powód potwierdził fakt otrzymania kwoty 535 000zł. Pozostała kwota: 1 106 614, 46zł miała być zapłacona do 31 marca 2010r. na rachunek bankowy wskazany w akcie notarialnym celem spłaty zadłużenia powoda w banku, a kwotę 1 621 885,54zł nabywcy mieli przekazać na wskazany przez powoda rachunek bankowy. S. i A. J. (1) w zakresie swoich zobowiązań poddali się w akcie notarialnym egzekucji.

Nie było też sporne, że temu aktowi notarialnemu postanowieniem z dnia 25 czerwca 2010r. ,wydanym w sprawie IC O 15 42 /10 Sądu Rejonowego w Raciborzu, została nadana na rzecz powoda klauzula wykonalności przeciwko S. i A. J. (1), do kwoty 2 782 500 złotych z odsetkami od dnia 1. 04.2010r.

Dłużnicy S. J. (1) i A. J. (1) wyrokiem z dnia 14 lutego 2013r. SR w Raciborzu w sprawie sygn akt II K 150/12 zostali skazani za winnych tego, iż celu udaremnienia egzekucji opisanego wyżej tytułu wykonawczego udaremnili zaspokojenie powoda, przez to, że zbyli pozwanemu, uprzednio nabyte od powoda aktem notarialnym z 15 lutego 2010r. prawo użytkowania nieruchomości oraz własności posadowionych na tej nieruchomości budynków a także

objętą niniejszym sporem działkę położoną przy ul. (...) w P. oraz maszyny (odpis wyroku z uzasadnieniem k. 454 – 471).

Poza sporem jest fakt, iż wierzytelność stwierdzona tym tytułem wykonawczym została zaspokojona jedynie w części, pomimo iż wyrokiem z dnia 15 września 2015r. Sadu Okręgowego w Gliwicach, sygn akt II C 178/14 (k. 583 akt) zostało uwzględnione roszczenie powoda obejmujące uznanie za bezskuteczną innych umów sprzedaży: prawa wieczystego użytkownika nieruchomości położonej w R. wraz z znajdującymi się na niej budynkami objętej księga wieczystą KW (...) oraz prawo własności nieruchomości położonej w R. objętej KW (...)

Pozwany na podstawie umowy zawartej w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 7 lutego 2011 roku przed emerytowanym notariuszem R. W. zastępcą notariusza D. M. pomiędzy S. J. i A. J. (1) a spółką (...) sp. z o.o. w R. nieruchomość położoną w P., gmina L., powiat (...) dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- Powód na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 1 kwietnia 2011 roku między S. J. a spółką (...) -bud sp. z o.o. w R. nabył samochód marki M. nr nadwozia (...) -nr rej. (...) za kwotę 48 000zł, oraz samochód marki P. (...) za kwotę 56 000zł, co zostało stwierdzone fakturami VAT k. 533 i 567 akt.

Pozwany dokonał następnie sprzedaży samochody M., w dniu 6 sierpnia 2012r. na rzecz W. G. za kwotę 55 000zł , czyli sprzedał pojazd po roku i trzech miesiącach za kwotę wyższą niż cena zakupu , która wynosiła 48 000zł.

Prezesem pozwanej spółki jest K. K. (3), brat S. J. co również jest w sprawie bezsporne.

Pozwany w toku procesu powoływał się na fakt, iż spełnił świadczenie którego ochrony domaga się powód. Te twierdzenia pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie. Pozwany w dniu 8 stycznia 2013r. (k. 422 akt) zawarł z O. – K. Bakiem Spółdzielczym umowę przystąpienia do długu, który ciążył na powodzie z tytułu udzielonego mu kredytu. Dokonując, zatem spłaty tego kredytu, pozwany wykonywał zobowiązanie za które sam odpowiadał. Ewentualne roszczenia o zapłatę spłaconego długu powoda, w postępowaniu o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną nie mogło być przedmiotem potrącenia z uwagi na to, iż nie są to roszczenia tego samego rodzaju. Pozwany dokonując wpłat nie spełniał także wierzytelności, której ochrony domaga się obecnie powód.

W tym zakresie sąd podzielił stanowisko powoda przedstawione w piśmie z dnia 15 września 2015r.

Zawarte przez S. i A. J. (2) umowy z pozwanym doprowadziły do pokrzywdzenia powoda. S. i A. J. (1) zostali prawomocnie skazani w związku z utrudnianiem egzekucji. Zapadłym wyrokiem karnym sąd, co do faktu popełnienia przestępstwa jest związany na mocy art. 11 kpc. Zgodnie ze zdaniem drugim tego przepisu pozwany może w toku procesu powoływać się na wszelkie okoliczności wyłączające lub ograniczające jego odpowiedzialność cywilną.

Częściowe zaspokojenie roszczeń powoda przysługujących mu w stosunku do dłużników J., lub zapłata innych zobowiązań powoda nie pozbawia go prawa żądania umowy za bezskuteczną , o ile zostały spełnione przesłanki z art. 527 k.c.

Z umowy zbycia nieruchomości położonej w P., z treści aktu notarialnego (k. 270 – akt notarialny) wynika, że faktyczne zadłużenie w związku, w którym została ustanowiona hipoteka wynosiło 24 499 zł(karta 271 odwrot §4 aktu notarialnego). Zgodnie z treścią tego aktu kupujący zobowiązał się zapłacić tę kwotę na rzecz banku. Pozostała kwota miała być zapłacona sprzedającym. Była to kwota 25 500zł.

Opis stanu budynku w chwili zawarcia umowy objętej tym aktem zawiera §1. aktu notarialnego (karta 270 akt). Zatem wbrew twierdzeniom pozwanego hipoteka faktycznie nie zabezpieczała kwoty 61 703 zł i potwierdza to treść aktu notarialnego. Nie zasługują na wiarę twierdzenia pozwanego, że nieruchomość sprzedana za kwotę 50 000 zł odpowiada jej wartości rynkowej. Przeczą temu dokumenty przedstawione przez samego pozwanego.

(...) została sprzedana za kwotę 50 000 zł. Tymczasem operatu szacunkowego sporządzonego przez E. Ś. wynika, że w 2014 r. a zatem trzy lata po zawarciu umowy, wartość rynkowa samej tylko działki gruntu wynosiła 139 000 zł (K. 397 akt operat szacunkowy). Istotnym jest przy tym to, że przy ustalaniu wartości działek także z 2012 r. (K. 395. Tabela)

Zgodnie z treścią aktu notarialnego, a także twierdzeniami pozwanego w chwili zawierania umowy w 2011 r. działka była zabudowana budynkiem w stanie surowym otwartym o powierzchni użytkowej 100 metrów kwadratowych

Nie wymaga zatem opinii biegłego ustalenie, że nawet w przypadku złego stanu technicznego budynku wartość działki wyceniona bez budynku, nawet jeśli jego stan techniczny był zły, w 2011 r. była wyższa niż wskazana w akcie notarialnym kwota 50 000 zł. Poza sporem jest, iż budynek znajdujący się na działce nie nadawał się do rozbiórki, lecz został wyremontowany a pozwany poczynił nań nakłady.

Fakt, iż urząd skarbowy nie dokonał sprawdzenia wartości nieruchomości nie jest w tej sytuacji dowodem na okoliczność, że rzeczywista wartość rynkowa działki wynosiła 50 000zł. Przeczy temu przedstawiony przez pozwanych operat szacunkowy. Nie wymaga wiadomości specjalnych ustalenie, że okresie od 2011 r. do 2014 r. kiedy to sporządzono operat szacunkowy wartość działki nawet niezabudowanej nie wzrosła dwuipółkrotnie.

Pozwani nawet nie twierdzili, aby zaistniały jakiegokolwiek warunki zewnętrzne powodujące tak gwałtowny wzrost ceny samej tylko działki. Działka w dniu sprzedaży przez pozwanych była zabudowana a budynek również przedstawiał wymierną wartość, chociaż z uwagi na stan w jakim się wówczas znajdował, niższą niż wskazana w operacie szacunkowym. Z dziennika budowy złożonego do akt zostały w budynku wykonane dalsze prace, które zwiększyły wartość budynku..

Pozwani w odpowiedzi na pozew wskazali że łączna wartość nakładów na budynek w tym remont dachu wynosiła 447 188,47 zł Wedle złożonego przez pozwanych operatu koszt odtworzenia składowiska budowlanego wynosił 588 314 zł w 2014 r. Różnica między kosztem odtworzenia składowiska budowlanego w postaci budynku w 2014 r. a wartością nakładów wskazanych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew wynosi kwotę 141 125,53 zł

Kwota ta nie stanowi wprawdzie wyceny wartości budynków w chwili sprzedaży przez dłużników, ale jest wystarczająca dla ustalenia, że wartość działki wraz z budynkiem w takim stanie jak opisany akcie notarialnym była znacznie wyższa niż kwota 50 000 zł za którą pozwani sprzedali nieruchomość. Wartość dokonanych nakładów nie ma znaczenia dla oceny zasadności powództwa. Skutkiem uznania umowy za bezskuteczną jest jedynie to, że osoba trzecia, która zawarła umowę z dłużnikiem musi znosić egzekucję skierowaną do przedmiotu sprzedaży. W żadnym razie nie oznacza to, iż wszystkie środki, jakie zostaną w uzyskane z tego przedmiotu zostaną przekazane wierzycielowi. Wierzyciel może jedynie zaspokoić się w takim zakresie, w jakim jego dłużnik nie spełnił świadczenia.

Odnosnie do żądania uznania za bezskuteczną stosunku do powoda umowy sprzedaży samochodu marki M. numer nadwozia M M B J N K 640-701 43-526 i zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda 55 000 zł z ustawowymi odsetkami od 7 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty to pozwany wykazał, że sprzedał pojazd. Ten fakt został potwierdzony fakturą EV 2012-08/29. (K. 441) z dnia 6 sierpnia 2012 r. za kwotę 55 000 brutto. Pojazd ten zakupiło od S. J. 1 kwietnia 2011 r. za kwotę 48 000 brutto. Już porównanie cen obu transakcji wskazuje, że transakcje zostały dokonane z pokrzywdzeniem powoda, skoro brak dowodu wskazującego, że S. J. otrzymała cenę adekwatną do wartości pojazdu w chwili sprzedaży (poza spłatą kredytu, co jednak nie odpowiadało wartości rynkowej pojazdu, a ponadto nadal odbywało się z pokrzywdzeniem wierzyciela, bowiem utrudniało egzekucję). Ponadto z treści rozliczenia umowy kredytowej (karta 565) wynika, że na zakup tego pojazdu zaciągnięto kredyt w wysokości 81 789, 45zł. Powyższe wskazuje, że sprzedaż pojazdu miała na celu nie tylko utrudnienie egzekucji ale została dokonana poniżej wartości rynkowej tego pojazdu.

Zbycie pojazdu nie pozbawia powoda możliwości uznania umowy za bezskuteczną. (takie stanowisko zajął także SA w B. sygn, I ACa 320/15. 2015-09-25 w B., publ. baza prawna LEX nr 1842191). Następstwem uznania umowy za bezskuteczną jest możliwość żądania wydania korzyści uzyskanych przez osobę trzecią, która dokonała dalszego

zbycia. Pozwany zbył samochód za kwotę 55 000zł. Żądanie odsetek od żądania zapłaty kwoty, za którą pozwany zbył pojazd możliwe jest jednak dopiero od daty doręczenia wezwania do zapłaty (art.120 k.c.). Doręczenie pisma obejmującego rozszerzenie powództwa o żądanie zapłaty zostało pozwanemu doręczone w dniu 25 stycznia 2016r . (dowód doręczenia k. 635, zarządzanie k. 547). Stąd, co do odsetek od tej kwoty sąd orzekł po myśli art. 481 k.c.

Powód domagał się także uznania za bezskuteczną stosunku do niego umowy sprzedaży samochodu marki P. (...). numer nadwozia (...). Pojazd został sprzedany przez S. J. za kwotę 56 000zł. w dniu 1 kwietnia 2011 r. (Faktura karta 533). Z zaświadczenia banku (karta 560) wynika, że w dniu 27 lipca 2011 r. bank dokonał przywłaszczenia na rzecz S. J. udziału we własności tego pojazdu w związku z zaciągniętym kredytem. Jak wynika z zaświadczenia banku (K. 565-567) kredyt został udzielony w dniu 16 kwietnia 2009 r. i obejmował kwotę 81 553,34 zł. Pozwany przedstawił przy tym dowód zapłaty przez niego na rzecz banku kwoty 56 000 zł w dniu 15 lipca 2011r. (karta 561). Pomimo zawarcia umowy sprzedaży w dniu 1 kwietnia 2011 r. i terminu płatności wskazanego fakturze na dzień 31 maja 2011 r. Zaciągnięty kredyt wynosił 81 533,34 (karta 560 oświadczenie banku) a pozwany nabył samochód za kwotę 56 000 zł. Różnica zatem pomiędzy wysokością zaciągniętego w 2008r. na zakup pojazdu kredytu a spłatą dokonana przez pozwanego w lipcu 2011r. sięga kwoty 25 000zł. Zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na ustalenie czy kredyt został zaciągnięty na całość ceny zakupu , czy też jedynie część tej ceny i czy był to pojazd nowy czy używany.

Powód sprecyzował zatem wierzytelność , której ochrony się domaga bowiem wniósł pozew celem umożliwienia zaspokojenia jego wierzytelności wskazanej akcie notarialnym w 15 lutego 2010 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 25 czerwca 2010 postanowieniem wydanym w sprawie IC O 15 42 /10 sądu Rejonowego w Raciborzu do kwoty 2 782 500 złotych nowymi odsetkami od dnia 1.04.2010r..

Powód w dniu 15 września 2015 r. uzyskał wyrok na mocy którego uznano za bezskuteczną stosunku do niego umowę z dnia 3 marca 2011 r. sprzedaży prawa wieczystego użytkowania oraz własności nieruchomości, tych które sprzedał wcześniej S. i A. J. (1), umową sprzedaży zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 15 lutego 2010 r. Wyrok został wydany w sprawie dwa C 178 / 14 przez Sąd Okręgowy w Gliwicach ośrodek (...) (karta 583). Powyższy wyrok nie uniemożliwia jednak uwzględnienia powództwa w niniejszej sprawie. Uznanie umowy za bezskuteczną stosunku do wierzyciela ma na celu zaspokojenie jego wierzytelności. Samo wydanie orzeczenia nie prowadzi do bezwzględnej nieważności czynności prawnej, a pozwala jedynie na zaspokojenie się wierzyciela z przedmiotów będących przedmiotem zbycia. Uzyskanie wyroku ze skargi paulińskiej powoduje, że osoba trzecia musi znosić egzekucje z tego składnika majątku, celem zaspokojenia wierzytelności, jednakże wysokość tej wierzytelności nie może przekraczać roszczenia w stosunku do dłużnika. W przypadku, zatem, zaspokojenia wierzyciela, nie będzie on mógł wyegzekwować więcej, niż wynosi aktualne na dzień egzekucji, roszczenie w stosunku do dłużnika, co oznacza, że uzyskanie w toku egzekucji kwoty, jedynie w części odpowiadającej długowi zostaną przekazane wierzycielowi.

W sprawie nie budzi wątpliwości to, że dłużnicy powoda nie zaspokojili jego wierzytelności w całości. Z aktu notarialnego w 15 lutego 2010 r. wynika, że powód sprzedał prawo użytkowania wieczystego i prawo własności za kwotę 2 728 500zł. Od dnia 1 kwietnia 2010 r. zgodnie z postanowieniem sądu, który nadał klauzulę wykonalności, powód miał prawo do żądania odsetek ustawowych od tej kwoty.

W tej sytuacji brak podstaw do uznania, że uzyskany wyrok będzie wystarczającym dla zaspokojenia aktualnych roszczeń powoda wynikających z tytułu wykonawczego. Ponadto uzyskanie wyroku uznającego czynność prawną za bezskuteczną nie obliguje wierzyciela do zaspokojenia się z tej nieruchomości ani nie daje mu uprawnienia do zaspokojenia się w kwocie nie wyższej niż rzeczywisty dług dłużnika. Fakt zapłaty części zobowiązań przez dłużnika nie pozbawia wierzyciela możliwości żądania uznania za bezskuteczną czynności prawnej, dopóki nie dojdzie do pełnego zabezpieczeń zaspokojenia jego wierzytelności. Sąd wobec cofnięcia powództwa w zakresie dotyczącym umowy sprzedaży samochodu marki A. (...) umorzył postępowanie. Ponieważ umowy sprzedaży pojazdów zostały zawarte wyłącznie przez S. J. sąd oddalił żądanie pozwu w tym zakresie w stosunku do A. J. (1).

O kosztach procesu sąd orzekł po myśli art. 100 kpc , uznając , że powód uległ jedynie co do nieznacznej części żądania. Na koszty złożyła się opłata od pozwu (przed rozszerzeniem powództwa) w kwocie 2 500zł oraz koszty zastępstwa

procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w kwocie 2417zł. Nie została pobrana opłata od rozszerzonego powództwa – 95 000zł. W piśmie obejmującym rozszerzenie powód, jako wartość przedmiotu sporu wskazał 145 000zł, w tym początkowe żądanie obejmujące wartość przedmiotu sporu w kwocie 50 000zł. (k.530) . W związku z tym po myśli art.113 ustawy kosztach sądowych w sprawach cywilnych, opłata od rozszerzonego powództwa w kwocie 4750zł sąd obciążył pozwanego.

SSO Barbara Przybyła